

kommer han hen og spørger: »Hvor kommer Du fra? Og hvor skal Du hen? Og hvad laver Du her? Og hvad er det til (Fotografiapparatet)?«

Og da han ikke saa ud som Folk i Almindelighed, saa fotograferede jeg ham, og her er han. Han var mig til stor Hjælp i den korte Tid, jeg var Gæst i hans By. Som Tegn paa, at han er Regeringens Repræsentant i Byen, bærer han Knappe med et stort »W« (Wilhelmina). Han har Lov at bære Vaaben, den saa frygtede »Rentjong«, en skarp, smal, tyk Dolk, hvis krumme Hæfte, man ser stikke ud af hans Frakke. Den, han har, er særlig smuk, beslaet med Guld og ude paa Enden er hans Navn indgraveret for at tjene som Signet. Da han ikke kan hverken læse eller skrive, er dette den eneste Maade, paa hvilken han f. Eks. kan »skrive under« paa en Kontrakt. Sine Landsmænds Hovedbe-

klædning har han beholdt; denne er sammensyet af meget smaa bitte Silkestumper til en fast tyk Hat af en ejendommelig Form, der minder meget om en omvendt Urtepotte. Men det er langt fra alle, der har Ret til at bære en saadan Hat, kun Høvdingene eller maa-ske oprindelig de hjemvendte Mekkarere, der har besøgt Muhammeds Grav.

Bugten ved Lhong og Bugten ved Paro — den næste Bugt mod Syd — var for maaske knap 100 Aar siden en af de rigeste Peberegne paa Jorden. Nu ser man ikke meget til Peber der, kun en ensom Skibsklokke, anbragt umotiveret foran en faldefærdig Hytte, fortæller om Fortiden.

Men det er med et lille Suk, at jeg forlader denne idylliske Plet, som for mig staar som det dejligste, jeg har set i Retning af tropisk Frodighed og landskabelig Skønhed.

Sir Ernest Shackleton.

Den 5. Januar 1922 døde Ernest Shackleton paa sit Ekspeditionsskib »Quest«, Dagen efter hans Ankomst til Syd-Georgia. Hans Lig blev bragt til Montevideo, men derefter atter ført til Syd-Georgia efter Lady Shackletons Bestemmelse for at blive begravet ved den lille norske Hvalfangerstation Grytviken. Shackleton var utvivlsomt en af Verdens største Forskere i Polaromraaderne, og havde som saadan modtaget talrige Aerkendelser baade i sit Hjemland og i Udlandet: han var bl. a. ogsaa Indehaver af Det kgl. danske geografiske Selskabs Guldmedaille. Paa det lille 200 Tons Skib »Quest« havde han begyndt den Ekspedition, som skulde kortlægge 30,000 Miles ukortlagte Dele af de sydatlantiske- og de antarktiske Have. Ekspeditionen havde just naaet Syd-Georgia-Øen, da en Lungebetændelse gjorde Ende paa hans Liv. Skønt han tilbragte mange af sine sidste Aar med Opdagelser og Eksploration, hviler

hans Berømmelse hovedsagelig paa hans Rejse for at søge efter Sydpolen i 1907—09. Paa denne Rejse fandt han den magnetiske Sydpol og naaede et Punkt ca. 97 Miles fra den geografiske Pol.

Efter sin Tjeneste under Scott startede han Nimrod-Ekspeditionen 1907—09, der naaede det førnævnte Punkt, og hans Ekspedition gav Stødet til Capt. R. F. Scotts og Roald Amundsens Rejser.

Under sin sidste Ekspedition i Endurance i 1914—17 beviste han et fremragende Førerskab, og hans Rejse 800 Miles i aaben Baad fra Elefanten til Syd-Georgia er en Rekord af første Rang.

England har ved hans Død mistet en af sine største Heroer paa Polarforskningens Omraade, og hans Navn er uudslættelig indskrevet i Sydpolarlandenes Annaler.

Ole Olufsen.

Professor Ole Olufsen er udnævnt til Korresponderende Medlem af La Société de Géographie i Paris.

Literaturanmeldelser.

Roald Amundsen: Nordostpassagen. Kristiania 1921.

»Vore Fædres Tro lod den Mand ride til Hel, der døde Straadøden. Den Kærlighed til Daad, der skaber et saadant Syn paa Liv og Død, har alle Mænd taget i Arv. Vel kunde man synes, at Roald

Amundsen, Nordvestpassagens Besejler og Sydpolens Opdager, kunde unde sig Hvile paa sine Laurbær, thi ingen Sen har flettet sin Mor en skønnere Sejrskrans end den, han har slynget om Norges Navn. Og dog har den gamle Ørn atter udbredt Vingerne til Flugt. Med rolige og stærke Vingeslag er den roet bort nordover ind i Taakeheimen«. — Med